

transportform viste sig imidlertid med det stadig stigende forbrug at være utilstrækkelig, dels fandtes der ikke fornødent tøndemateriel til disposition, dels kunne sådant ikke skaffes, og endelig viste det sig at være meget farligt at transportere disse forholdsvis eksplosive brændstoffer i den meget utætte emballage, man efterhånden måtte arbejde med.

Styrelsen har derfor i de sidste 2 år måttet foranstalte fordelingen foretaget med en mindre tankbåd og har i denne anledning gennemført en gradvis udbygning af de grønlandske koloniers tankkapacitet, således at olien til de lokale kolonitanke kan pumpes direkte fra den ovenomtalte tankbåd op i tankanlæggene i et sådant kvantum, at kolonidistrikternes forbrug kan dækkes ved et enkelt anløb af tankbåden.

I årene før og efter krigen har der som bekendt i farvandene omkring Grønland udviklet sig et stort færøsk og dansk fiskeri. Fiskeriskibene, beskæftiget i dette erhverv, har indtil i år gennem styrelsens foranstaltning også fået olie fra det ovennævnte anlæg ved Grønødal. De amerikanske myndigheder har imidlertid i afvigte efterår overfor styrelsen tilkendegivet, at denne ordning ikke kan bibeholdes. Det private fiskerierhverv står nu herefter uden nogen mulighed for forsyning af olie under fiskeri i Grønland. Denne omstændighed er meget uheldig for udøvelsen af dette meget vigtige erhverv, da kun et fåtal eller måske ingen af skibene er således forsynet med tanke, at de kan gøre turen fra hjemlandet til Grønland og tilbage uden at indtage olie på vejen, endsi­ge ligge i de grønlandske farvande på fiskeri i flere måneder. Tager man herefter i betragtning, at den samme ordning med hensyn til olieleverancer fra Grønødal også kan blive opsagt for styrelsens vedkommende (ligesom det iøvrigt må karakteriseres som principielt meget uheldigt, at oliefor­syninger til danske statslige og private behov i Grønland er afhængig af en amerikansk militær organisation), må man anse det for meget nødvendigt, at den grønlandske oliefor­syning sikres både med henblik på løsningen af de danske statsinstitutioners opgaver og den fortsatte drift af det grønlandske og danske fiskerierhverv.

Det samlede årlige olieforbrug i og ved Grønland i de nærmeste år er beregnet til at udgøre: benzin ca. 200 t, petroleum ca. 1 200 t, solarolie ca. 6 000 t og brændselsolie ca. 5 000 t. Desuden vil der antagelig blive anvendelse for et vist kvantum flyvebenzin, som man dog ikke i øjeblikket kan give nogen nærmere specifikation over.

Dette kvantum olie har man planlagt skulle tilføres et særligt centralolie­lager i Grønland. Lagerets kapacitet — om hvilket man ligesom om hele den fore­liggende plan har ført indgående forhandlinger med Det Danske Petroleums Aktie­elskab, der i de forløbne år efter krigen har været styrelsens rådgivende ingeniør­firma ved anlægget af de lokale ovenfor omtalte små tankanlæg — er i henhold til vedlagte tegning beregnet til 4 500 m³ solarolie, 3 500 m³ brændselsolie og 1 000 m³ petroleum. Anlægsomkostningerne er kalkuleret til 900 000 kr. inklusive bolig til betjeningen, pakhus og tapperi m. m.

En lokalitet, Færingehavnen, der også er besigtiget og godkendt af D.D.P.A., er udpeget som den plads, hvorpå tankanlægget skal anbringes. Denne plads kan be­sejles over den største del af året og har efter de af marineministeriet i efteråret 1949 foretagne dybdeopmålinger en sådan beskaffenhed, at tankbåde på 10 000—15 000 t kan anløbe pladsen for oppumpning af olie til lageret. Stedet må efter de erfaringer, man har indhøstet i sommer, betragtes som en fortrinlig havn, idet det i den omtalte periode har været anløbet og benyttet af et meget stort antal skibe. Bundforholdene er derfor således, at store skibe uden risiko for grundstødning kan gå lige ind til kysten.

Færingehavnen er tillige den plads i Grønland, hvor man må regne med, at hovedforbruget af olie må komme til at ligge, og den største part af olien vil derfor igen blive udpumpet direkte til de fiskeriskibe, der anløber havnen. Man regner med, at forbruget i sæsonen 1950 vil komme til at ligge omkring 5000 t olie af forskellig art. Transporten fra hovedlageret til koloniernes tankanlæg har man tænkt arrangeret med en lille tankbåd på ca. 500—600 t. En sådan vil kunne gå ind og opløse sin olielast ved de tankanlæg, der hidtil er bygget, og også til dem, som man har planlagt at opføre i de kommende år. Styrelsen råder i øjeblikket over følgende tankanlæg:

ved Julianehåb:

1 stk.	600 m ³	til gasolie
1 -	200 m ³	- W. W. petroleum
1 -	65 m ³	- benzin